

PARAULA I VIDA

Pasqua és l'Amor

«**J**o us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observo els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat» (Jo 15,9-12). Aquestes paraules de Jesús al sopar de comiat dels seus deixebles, quan els lliurava l'eucaristia, els rentava els peus, pregava llargament per la unitat i els donava «el manament nou» de l'amor, que és estimar «com Ell», ens fa adonar que n'és de gran i profund l'amor del Senyor que es dona del tot a la Creu, i que amb la seva Resurrecció inaugura una vida nova, feta d'amor pur i total; amor etern: «*perdura eternament el seu amor!*» (Sl 117,1). Podem estar certs que, només des de l'amor, entrarem en el dinamisme de la Pasqua, i només des de la mirada del deixeble estimat comprendrem que la passió, la creu i la resurrecció de Crist és el triomf definitiu de l'amor. L'amor existeix i ja no mor més...

Segur que des de la perspectiva de Jesús, la Pasqua és l'amor del Pare pel seu Fill Jesús, que no l'abandona a la mort, sinó que l'estima, està feliç del seu Fill, que l'ha obeït fent la seva voluntat per damunt de tot. «*Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut*» (Lc 3,22), deia la veu del cel. Ha començat un dinamisme nou d'amor, d'entrega i de servei. Per això les imatges de la Pasqua són el rentament dels peus, el pa repartit, la creu alçada que tot ho atreu, i el sepulcre buit que ens remet a una nova presència del Ressuscitat, que s'a-

pareix i es reconeix a través de l'amor. «*Simó, m'estimes? Pastura les meves ovelles!... Segueix-me!*» (Jo 21,16. 19).

I des de la perspectiva dels deixebles, la Pasqua és l'amor del Crist que els ve a buscar, se'ls apareix, els allibera de la por i els empeny a seguir-lo. Un amor que els omple de l'Esperit Sant, per fer-los apòstols seus, a pesar de les negacions i les desercions. Un amor que els purifica i els fa testimonis arreu de la terra, en totes les perifèries de la vida humana i de qualsevol frontera.

Encara és recent la signatura del Papa Francesc de la seva encíclica, «sobre la fraternitat i l'amistat social», que comença amb l'expressió que Sant Francesc d'Assís utilitzava per dirigir-se a tothom, «*Fratelli tutti, germans tots*», i per invitar-los a estimar-se els uns als altres, més enllà del marc geogràfic, cultural i fins religiós propi. El Papa ens invita a repensar la dimensió universal de la doctrina evangèlica sobre l'amor fratern, a reflexionar sobre un nou somni de fraternitat, com a una única humanitat, a agermanar-se, a abaixar-se pel bé del germà, aprofundint la paràbola del Bon Samarità (Lc 10,25-37).

La Pasqua és el temps per a descobrir el fonament radical del l'amor, que no pot ser cap altre que el Misteri pasqual, la creu i la resurrecció del Senyor. Del costat de Crist crucificat, ha nascut la nova humanitat, i això demana no dividir-se en faccions o grups de poder i cultivar la cura del germà. Hem de retrobar l'amistat social en les relacions humanes. Des de Jesús, proposem-nos viure el «miracle de la bondat» que tot ho transforma.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Segueix l'Escola diocesana de Formació Permanent online

El passat dissabte 10 d'abril van seguir endavant les classes online de l'Escola Diocesana de Formació Permanent, en les seves propostes de formació en el grup bàsic i en l'avançat.

Mn. Ramon Sàrries va fer un aprofundiment en el moviment bíblic al segle XX, i en el grup bàsic es va fer una explicació de les experiències i activitats que es porten a terme a la Delegació de Joventut, que van fer Mn. Gabriel Casanovas i M. Carme Girart.

L'Escola seguirà en les següents setmanes tocant d'altres qüestions, com el funcionament de les delegacions de Patrimoni, Mitjans de Comunicació, de Pastoral de la Salut i Família i Vida; i també aprofundint en els congressos litúrgics i reforma litúrgica, el Concili Vaticà II, el Concili Provincial Tarraconense i Andorra i la seva Constitució, fins al 5 de juny.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Practicar l'hospitalitat

Foren rescatats quan la patrullera s'acostà a la pastera. Molts dels ocupants es llençaren a l'aigua per accelerar el rescat.

Els adults foren retornats al país d'origen; els menors, internats en centres especials. Ell tenia setze anys, segons li havien dit, i fugia de la misèria. Del tot analfabet, no sabia escriure ni el seu nom. Des dels dotze anys es dedicava a recollir fruita. Arribà a Europa cercant una vida millor. El van portar a una gran ciutat, l'encomanaren a una fundació dedicada a aquest servei que li oferí allotjament en un pis compartit, acompanyament i seguiment en el seu pro-

cés d'integració i li aconseguí un contracte laboral. L'acompanyament i la promoció cultural la trobà en una altra fundació cristiana, on l'ajudaren a conèixer l'idioma. Un dels professors, un advocat jubilat que col·labora com a voluntari, veient el seu escàs nivell formatiu i el seu interès per aprendre, començà a fer-li classes particulars fora d'horari. Va aprendre les quatre regles, a resoldre problemes i a llegir. Mostrà un gran interès per temes de cultura general: geografia, història, astronomia... Seguia aquestes classes un matí sencer cada setmana, el de dissabte o el de diumenge. El noi havia es-

tat iniciat en la fe dels seus pares, segueix fidel a les pregàries rituals de cada dia i al res setmanal a la mesquita. També quan l'hora de pregar coincideix amb les hores de classe del dissabte. «*Feu-vos solidaris de les necessitats del poble sant. Practiqueu amb deler l'hospitalitat*» (Rm 12,13).

Aquest és un dels molts exemples que ens mostren una realitat que no podem defugir i que ens conviden a implicar-nos, segons les nostres possibilitats, a donar resposta a unes situacions personals reals i properes, aportant els nostres coneixements, donatius, acolliment familiar, acció de voluntariat...

Aquestes persones venen a nosaltres fugint de la misèria i la inseguretat, cercant una vida digne. Els joves, especialment, necessiten cobrir les seves necessitats bàsiques i també un itinerari formatiu i un acompanyament personal que afavoreixin la integració social i laboral. I persones com l'advocat jubilat que ofereix el seu temps, el desig de servir i la capacitat d'estimar el proïsme.

«No us oblideu de practicar l'hospitalitat; gràcies a ella, alguns, sense saber-ho, van acollir àngels» (He 13,2).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Pascua es el Amor

«**C**omo el Padre me ha amado, así os he amado yo; permaneced en mi amor. Si guardáis mis mandamientos, permaneceréis en mi amor; lo mismo que yo he guardado los mandamientos de mi Padre y permanezco en su amor. Os he hablado de esto para que mi alegría esté en vosotros, y vuestra alegría llegue a plenitud. Este es mi mandamiento: que os améis unos a otros como yo os he amado» (Jn 15,9-12). Estas palabras de Jesús en la cena de despedida de sus discípulos, cuando les entregaba la eucaristía, les lavaba los pies, oraba largamente por la unidad y les daba «el mandamiento nuevo» del amor, que es amar «como Él», nos hace ver cuán grande es y cuán profundo el amor del Señor que se da del todo en la Cruz, y que, con su Resurrección, inaugura una vida nueva, hecha de amor puro y total; de amor eterno: «¡porque es eterna su misericordia!» (Sal 117,1). Podemos estar seguros de que, sólo desde el amor, entraremos en el dinamismo de la Pascua, y sólo desde la mirada del discípulo amado comprenderemos que la pasión, la cruz y la resurrección de Cristo es el triunfo definitivo del amor. El amor existe y ya no muere jamás...

Seguro que desde la perspectiva de Jesús, la Pascua es el amor del Padre por su Hijo Jesús, que no lo abandona a la muerte, sino que lo ama, está feliz de su Hijo, que le ha obedecido haciendo su voluntad por encima de todo. «Tú eres mi Hijo, el amado; en ti me complazco» (Lc 3,22), decía la voz del cielo. Ha comenzado un dinamismo nuevo de amor, de entrega y de servicio. Por eso las imágenes de la Pascua son el lavatorio de los pies, el pan repartido, la cruz alzada que todo lo atrae, y el sepulcro vacío que nos remite a una nueva presencia del Resucitado, que se aparece y se reconoce a través del amor. «Simón, ¿me amas? ¡Apacienta mis ovejas! ... ¡Sígueme!» (Jn 21,16.19).

Y desde la perspectiva de los discípulos, la Pascua es el amor de Cristo que los viene a buscar, se les aparece, los libera del miedo y los empuja a seguirle. Un amor que los llena del Espíritu Santo, para hacerles apóstoles suyos, a pesar de las negaciones y las deserciones. Un amor que los purifica y los hace testigos por toda la tierra, en todas las periferias de la vida humana y de cualquier frontera.

Aún está reciente la firma del Papa Francisco de su encíclica, «sobre la fraternidad y la amistad social», que comienza con la expresión que San Francisco de Asís utilizaba para dirigirse a todos, «Fratelli tutti, hermanos todos», y para invitarles a amarse unos a otros, más allá del marco geográfico, cultural y hasta religioso propio. El Papa nos invita a repensar la dimensión universal de la doctrina evangélica sobre el amor fraterno, a reflexionar sobre un nuevo sueño de fraternidad, como una única humanidad, a hermanarse, a abajarse por el bien del hermano, profundizando en la parábola del Buen Samaritano (Lc 10,25-37).

La Pascua es el tiempo para descubrir el fundamento radical del amor, que no puede ser otro que el Misterio pascual, la cruz y la resurrección del Señor. Del costado de Cristo crucificado, ha nacido la nueva humanidad, y esto reclama no dividirse en facciones o grupos de poder y cultivar el cuidado del hermano. Tenemos que reencontrar la amistad social en las relaciones humanas. Desde Jesús, propongámonos vivir el «milagro de la bondad» que todo lo transforma.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Els grups de joves participen en les activitats de Setmana Santa

En l'inici de la Setmana Santa, els grups TXt d'adolescents i joves de les parròquies del Bisbat d'Urgell, van realitzar diferents excursions per la muntanya per a celebrar, compartir, jugar, reflexionar, pregar, acompanyats pels seus monitors.

Van poder retrobar la relació directa i presencial, després de molts mesos de no poder-ho fer, complint les mesures indicades per la Generalitat.

Volem compartir-vos algunes de les valoracions que els mateixos adolescents i joves ens van fer arribar:

—«Avui m'he adonat que durant tot aquest temps he trobat a faltar, i molt, el TXt.»

—«Ha sigut un dia increïble, genial, profund, he descobert coses de mi mateixa que no coneixia.»

—«M'ho he passat tan bé! Gràcies per organitzar l'excursió, tot i el temps de pandèmia que ens toca viure; avui he pogut

desconnectar del món per un dia, gaudint de les activitats conjuntes, oblidant-nos de la Covid, i de poder retrobar-nos amb els amics del grup.»

—«M'ha encantat aquest dia i m'encanta el que feu per nosaltres. Ha sigut molt especial i molt intens. Hi havia molt bon ambient entre tots i m'ha agradat poder sortir amb amics i fer una excursió, ja que fins ara no podien per la Covid. Desitjo fer més sortides com la d'avui!»

—«Gràcies per aquest dia, per compartir, per acompanyar-nos. Un dia increïble, m'ho he passat molt bé!»

—«M'ho he passat molt bé, ha estat genial, moltes gràcies!»

Paraules senzilles que ens mostren la importància de compartir plegats les nostres vides, els nostres anhels, els nostres dons, el regal que cadascú és per als altres, pregar junts, riure junts, jugar junts, reflexionar plegats i gaudir de l'entorn natural que ens envolta.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

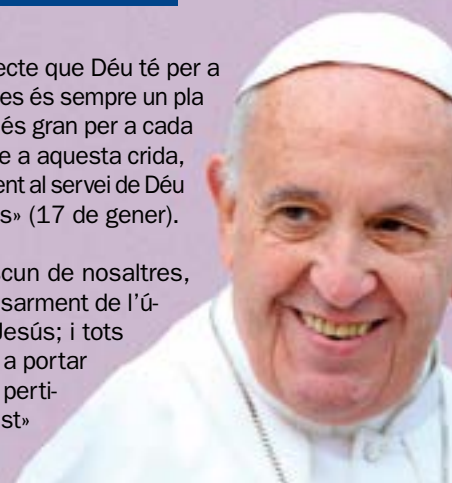

@Pontifex: «Déu venç el mal del món fent-se càrrec d'ell. Aquesta és també la manera en què nosaltres podem aixecar els altres: no jutjant, no donant ordres, sinó fent-nos pròxims, compartint, compartint l'amor de Déu» (14 de gener).

@Pontifex: «En la vida estem sempre en camí. Triem el camí de Déu! Descobrirem que no hi ha imprevistos, no hi ha costes, no hi ha nits que no puguem afrontar amb Jesús» (16 de gener).

@Pontifex: «El projecte que Déu té per a cadascun de nosaltres és sempre un pla d'amor. I l'alegria més gran per a cada creient és respondre a aquesta crida, lliurar-se completament al servei de Déu i dels seus germans» (17 de gener).

@Pontifex: «Cadascun de nosaltres, els cristians, és un sarment de l'única vinya, que és Jesús; i tots junts estem cridats a portar els fruits d'aquesta pertinença comuna a Crist» (21 de gener).

Missa Crismal i renovació de les promeses sacerdotals a la Catedral

Es preveres i diaques de la Diòcesi d'Urgell es van aplegar per celebrar la Jornada Sacerdotal el Dilluns Sant, dia 29 de març. La Jornada va ser presidida per Mons. Joan Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell, i van assistir-hi molts preveres i diaques, que complint les mesures sa-

nitàries, van voler participar a l'Eucaristia com a signe de comunió i amor fratern. Dins la celebració va rebre els ministeris de lector i acòlit el seminarista Jerrick Banzuela Rodríguez a qui va acompanyar una germana seva, així com una bona representació de la Parròquia de Sant Julià de Lòria on ara serveix pastoralment.

La Jornada Sacerdotal s'inicià a la Catedral Basílica de La Seu d'Urgell per facilitar el compliment de les mesures sanitàries de distància i aforament, amb dues conferències del Vicari general, Mn. Ignasi Navarri, i del Vicari episcopal, Mn. Antoni Elvira.

Mn. Antoni Elvira va presentar el document que els Bisbes de Catalunya han elaborat amb motiu del 25è aniversari del Concili Provincial Tarraconense, *Esperit cap on guies les nostres Esglésies?*

Mn. Ignasi Navarri va presentar una interessant conferència sobre la figura eclesial de Sant Josep, tot ressaltant-ne les seves característiques fonamentals com a pare terrenal de Jesús, en aquest any que el Papa Francesc ha convocat per destacar la seva figura de custodi de Jesús i de Maria.

Conferència de Mn. Antoni Elvira

Conferència de Mn. Ignasi Navarri

Després de les conferències, va tenir lloc la celebració de la Missa Crismal dins la qual es van commemorar els 25 anys de presbiterat de Mn. Josep Uriel Álvarez, Mn. Ricard Barba, Mn. Carles Albert Ospina i Mn. Antoni Elvira i els 50 anys de presbiterat de Mn. Joan Peretó. També es va encomanar els preveres traspassats des de la darrera Pasqua: Mn. Manuel Pal, Mn. Josep M. Ricart, Mn. Jaume Vila, Mn. Ramon Clua i Mn. Albert Llanes.

A la seva homilia, l'Arquebisbe Joan Enric va destacar el ministeri de servei i lliurament que tot prevere i diaca representen i que s'ha posat especialment en relleu durant aquesta pandèmia. Com Jesús que ha vingut a servir i no a ser servit, tot sacerdot fa present amb el seu servei abnegat el Crist que ha vingut a portar la Bona Nova especialment als pobres, als malalts i als marginats. Va voler agrair el treball generós de tants i tants sacerdots que arreu de la geografia del bisbat es multipliquen per fer present Jesús i la seva salvació.

Ministeris de Lector i Acòlit a Jerrick Banzuela

Després de l'homilia, va tenir lloc el ritu del conferiment dels ministeris de Lector i Acòlit al seminarista de cinc anys Jerrick Banzuela, amb l'oració de benedicció sobre el candidat i

Jerrick Banzuela

el lliurament de la Bíblia i de la patena amb el pa. Posteriorment, els preveres van renovar les seves promeses sacerdotals.

La Missa continuà com de costum i dins la pregària eucarística va tenir lloc la benedicció de l'oli dels malalts, que serà el que unirà els malalts arreu del Bisbat de mans dels preveres, per portar força i conhort enmig de les malalties. Al final de la Missa es va beneir l'oli dels catecúmens amb què seran enfortits i defensats els qui rebran el Baptisme en la propera Pasqua i durant tot l'any, i es va consagrar el Sant Crisma —oli i perfum— que serà utilitzat per a ungir els batejats, els confirmands o els qui rebran el presbiterat.

Al final de l'Eucaristia tingué lloc la veneració dels Sants Màrtirs d'Urgell a la capella on reposen les seves restes santes, demanant com diu l'himne «Sigueu-nos exemple i guia, preveres urgell-litants».

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fets 6,8-15 / Sl 118 / Jo 6,22-29]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054), sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. □ Dimarts [Fets 7,51-8,1a / Sl 30 / Jo 6,30-35]. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ Dimecres [Fets 8,1b-8 / Sl 65 / Jo 6,35-40]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i dr. de

l'Església, nat a Aosta. Sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

22. □ Dijous [Fets 8,26-40 / Sl 65 / Jo 6,44-51]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. ■ Divendres [Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jo 5,1-5 / Jo 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lleida i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456); sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adal-

bert (956-997), bisbe de Praga i mr.; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. □ Dissabte [Fets 9,31-42 / Sl 115 / Jo 6,60-69]. Sant Fidel de Simaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); sant Gregori d'Elvira, bisbe; Conversió de sant Agustí; santa

Maria Eufràsia Pelletier, rel. fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Meni, prev. fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

25. □ Diumenge vinent, IV de Pasqua (lit. hores: 4a setm.) [Fets 4,8-12 / Sl 117 / 1Jo 3,1-2 / Jo 10,11-18]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Anià, bisbe; santa Calixta, mr.

Diumenge III de Pasqua (B)

COMENTARI

«Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts»

Durant tot el temps de Pasqua, els diferents textos ens ajudaran a entendre una mica més la resurrecció de Crist. No és fàcil comprendre-la en el seu sentit correcte. Podríem pensar que es tracta només del mateix cos que tenia Jesús però una mica més gloriós. Però no és així. El cos del Crist ressuscitat és totalment diferent, totalment transfigurat, molt diferent del que tenia aquí a la terra. És el mateix Crist que predicava per Palestina però el seu cos no està sotmès a tots els condicionants d'aquí del nostre món. En aquest sentit no copsem res de la resurrecció si pensem que el que diu l'evangeli *ells li donaren un tall de peix a la brasa i se'l menjà davant d'ells* ho hem d'entendre tal com sona. El seu cos no té cap necessitat material. Aquestes paraules responen al que ha dit abans: *Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: La pau sigui amb vosaltres. Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: ¿Per què us alarmeu? ¿Per què us venen al cor aquests dubtes?* Amb el fet de menjar se'ns diu que el Jesús ressuscitat és autèntic, és real, no és un fantasma, no és un somni, una quimera. Pere a la primera lectura ho afirma clarament: *Vau demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts.* Tan real com eren Pilat i els que van demanar la mort de Jesús ho és el Crist ressuscitat però amb una realitat absolutament nova. I aquest Crist demana un canvi de vida: *Penediu-vos i convertiu-vos.* El mateix diu l'evangeli: *Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts i calia predicar la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.* Aquesta és la seva (i la nostra) missió. També Joan parla de *complir els manaments.* El Crist real, ressuscitat, ens demana un canvi de vida. Amb la vida nova, amb la vida de ressuscitats, vencem també la vida vella, la vida del pecat, vencem la mateixa mort.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 3,13-15.17-19)

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vau entregar i vau negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vau negar i vau demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els vostres dirigents no sabíeu el que fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes.»

▶ Salm responsorial (4)

R. *Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor. O bé: Al·leluia.*

Responeu-me quan us invoco, / oh Déu que em feu justícia. / M'heu eixamplat el cor en els perills, / compadiu-me i escolteu el meu prec. R.

Sapigueu que el Senyor m'ha fet favors meravellosos; / el Senyor m'escolta sempre que l'invoco. R.

Molts exclamen: «En qui trobarem el nostre goig? / Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor!» R.

M'adormo en pau així que em fico al llit i em sento en vós segur, / només en vós, Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 2,1-5a)

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 24,35-48)

En aquell temps els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres.» Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us venen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus, soc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo en tinc.» I mentre deia això els ensenyava les mans i els peus. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «No teniu aquí res per menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmos.» Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escripures, i els digué: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 3,13-15.17-19)

En aquellos días, Pedro dijo al pueblo: «El Dios de Abraham, de Isaac y de Jacob, el Dios de nuestros padres, ha glorificado a su siervo Jesús, al que vosotros entregasteis y de quien renegasteis ante Pilato, cuando había decidido soltarlo. Vosotros renegasteis del Santo y del Justo, y pedisteis el indulto de un asesino; matasteis al autor de la vida, pero Dios lo resucitó de entre los muertos, y nosotros somos testigos de ello. Ahora bien, hermanos, sé que lo hicisteis por ignorancia, al igual que vuestras autoridades; pero Dios cumplió de esta manera lo que había predicho por los profetas, que su Mesías tenía que padecer. Por tanto, arrepentíos y convertíos, para que se borren vuestros pecados.»

▶ Salmo responsorial (4)

R. *Haz brillar sobre nosotros, Señor, la luz de tu rostro. O bien: Aleluya.*

Escúchame cuando te invoco, Dios de mi justicia; / tú que en el aprieto me diste anchura, / ten piedad de mí y escucha mi oración. R.

Sabedlo: el Señor hizo milagros en mi favor, / y el Señor me escuchará cuando lo invoque. R.

Hay muchos que dicen: «¿Quién nos hará ver la dicha, / si la luz de tu rostro ha huido de nosotros?». R.

En paz me acuesto y enseguida me duermo, / porque tú solo, Señor, me haces vivir tranquilo. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 2,1-5a)

Hijos míos, os escribo esto para que no pequéis. Pero, si alguno peca, tenemos a uno que abogue ante el Padre: a Jesucristo, el Justo. Él es víctima de propiciación por nuestros pecados, no sólo por los nuestros, sino también por los del mundo entero. En esto sabemos que lo conocemos: en que guardamos sus mandamientos. Quien dice: «Yo lo conozco», y no guarda sus mandamientos, es un mentiroso, y la verdad no está en él. Pero quien guarda su palabra, ciertamente el amor de Dios ha llegado en él a su plenitud.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 24,35-48)

En aquel tiempo, los discípulos de Jesús contaron lo que les había pasado por el camino y cómo lo habían reconocido al partir el pan. Estaban hablando de estas cosas, cuando él se presentó en medio de ellos y les dice: «Paz a vosotros». Pero ellos, aterrorizados y llenos de miedo, creían ver un espíritu. Y él les dijo: «¿Por qué os alarmáis?, ¿por qué surgen dudas en vuestro corazón? Mirad mis manos y mis pies: soy yo en persona. Palpadme y daos cuenta de que un espíritu no tiene carne y huesos, como veis que yo tengo». Dicho esto, les mostró las manos y los pies. Pero como no acababan de creer por la alegría, y seguían atónitos, les dijo: «¿Tenéis ahí algo de comer?». Ellos le ofrecieron un trozo de pez asado. Él lo tomó y comió delante de ellos. Y les dijo: «Esto es lo que os dije mientras estaba con vosotros: que era necesario que se cumpliera todo lo escrito en la Ley de Moisés y el los Profetas y Salmos acerca de mí». Entonces les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras. Y les dijo: «Así está escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se proclamará la conversión para el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto.»